

ژيان و به سهرهاتی پیغه مبه ران

حزقیل ❁ الیسع ❁ شمویل

﴿عليهم الصلاة والسلام﴾

نوسینی

باوکی ره بیان

۱۴۲۱ کۆچی ————— ۲۰۰۰ زاینی

چاپی یه کهم

منتدی اقرأ الشتانی

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بسم الله الرحمن الرحيم

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهديه الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له وأشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله ، اما بعد فإن أصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم وشر الأمور محدثاتها وكل محدثة بدعة وكل ظلال وكل ظلاله في النار .

نهم جاره خواى گه وره کومه کمان بکات ژيانى (حزقييل) و (اليسع) و (شمويل) ده خيه نه به ريده تان زور به پوختى انشاء الله وه هول دده ين سهرچاوه کان بنوسين و ناماژى بؤ بکين ، براو خوشکه به ريزه کان نهم سى پيغه مبه رى خوايه زور له موسلمانان

له ژيان و به سهرهات و بگره ناوه کانيشيان دوور و بى ناگان که به داخوه نه و ه ش نيشانه ي وورد تينه پوانينه له قوثانى پيروز و فرموده پاسته کاني پيغه مبه ر ﷺ که نه مه بؤ خوى دهر دى کى زور سامناک و زهره رهنده ، به ريزان نهم سى پيغه مبه رى ترى نيروى خوا وه پيغه مبه رانى ترن وه هروها گومانان نى به له ودا وه هيچ جياوازى به کيان ناکه ين هه موويان فرموويانه (سمنما و اطعنا غفرانک ربنا اليک المصير) وه به

پیشه‌او خوشه‌ویدست و بو خوا صولحاویان ده‌زانیان
 وه‌هریه‌که‌یان به‌سهرهات و ژبانی خویانیان هدی و ئه‌وه‌ی
 له‌سهرشانیان بووه له‌گه‌یاندنی ئایینی خوی گه‌وره به‌جینیان
 گه‌یاندووه خوی گه‌وره سه‌لات و سه‌لام به‌ژینیت به‌سهریاندنا
 وه‌نیمه‌ش بکاته به‌راست شوینکه‌وته‌یان *

براو خوشکانی باوه‌پدار خویندنه‌وه‌و شاره‌زا بوونی ژبانی
 پیغه‌مبه‌ران و به‌سهرهاتیان خوشه‌ویستی و وه‌فایه‌ بو‌یان و
 هه‌روه‌ها هۆی ناسین و شوین که‌وتنیان و چاو لئ کردنیانه‌ان
 شا و الله گه‌رچی هه‌رچه‌نده بنوسین له‌باره‌یانه‌یه ئیستا مافی
 خویانیان ناده‌ینئ پیغه‌مبه‌ران خویان لئ پازی بیت هه‌لگری
 ئالای یه‌کتا په‌رسی و مامۆستای په‌روه‌رده کردن و
 چاره‌سا‌کراوانی نه‌خوشی‌یه‌کان بوون وه‌ تیکۆشه‌ران و
 بانگه‌واز که‌رانی ئایینی په‌روه‌دگار بوون ، وه‌بۆیه گرنگی ده‌ده‌ین
 به‌ ژبانی و به‌سهرهاتیان و چاو پۆشن بین و شاره‌زای
 هه‌لسوکه‌وتیان بین تا ئیمه‌ش له‌ پاشیان هه‌ست به‌ مه‌سنولیه‌ت
 بکه‌ین به‌رامبه‌ر ئاینه‌که‌یان که‌ هه‌موویان ئایینبان هه‌ر ئیسلام
 بووه ، ئیمه‌ی ئومه‌تی محمه‌د ﷺ نه‌و ئه‌رکه‌ خراوه‌ته‌ سه‌ر
 شانمان وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رموین ﴿ قامرون بالمعروف وتنهون
 عن المنکر ﴾ وه‌ هه‌روه‌ها کراوین به‌شاهید به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی پیش

خۆ. نه وه ﴿ وجعلناکم امة وسطاً لتکونوا شهداء علی الناس ویوکون
 الرسول علیکم شهیداً ﴾ بۆیه ده بیئت وریای خۆمان بین ئەمه
 ئه رکمانه له دونیادا به پئی ی توان و شاره زایمان وه ههول بدهین
 په فتاری شیرینی ئەم پیغه مبه رانه بچه سپینین له خۆمان و له
 خه لکی دا ، خوای گه وره لیمان خوش بیئت و ئەو کرده وانه ی
 چاکن که ده یکه ین لیمان وه ربگریست و مه به سته کانمان پاک
 بکاته وه و یارمه تیشمان بدات بۆ کار کردن پئی و دلّه کانمان پاک
 بکاته وه و له موسلمانان خوش بیئت وه هه روه سا ئەو براو
 خوشکانه ی له پیش ئیمه وه به با وه ره وه پۆشتوون وه کۆمه کی
 بانگه وازکه ران وتی کۆشه رانی ئایینه که ی بیئت وه ئەم کاره شم
 بکاته تن شوویه ک بۆ پۆژی دوا یی وه لیم وه ربگیت له به رنا وه
 جوانه کانی و سیفاته به رزه کانی .

((وصلى الله على محمد وعلى آله وصحبه وسلم))

باوکی په یان

هـ ١٤٢١

پیغه مبه‌ر (حزقیل) علیه السلام

خوای گه‌روه و میهره‌بان ده‌فرمووینت ﴿ الم تر الى الذين خرجوا
من ديارهم وهم ألوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم أحياهم ان الله
لذو فضل على الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون ﴾ (١) .

محمدی کوپی اسحاق له وه‌ب کوپی منبه ده‌فرمووینت (کالب
بن یوفنا) که خوای گه‌وره پوژی ته‌واو کرد له دواي (یوشع)
له پاشی (حزقیل) بووه پیغه مبه‌رو جئ نیشین له ناو (بنی
اسرائیل) ه‌کاندا ، (حزقیل بن بوذی) کوپی پیاویکی ته‌مه‌ندارو
به‌سال‌چوودا بوو وه‌ئهم پیغه مبه‌ره نه‌و که‌سه‌یه که پاراپیه‌وه
له‌خوای گه‌وره که نه‌و قه‌ومه زیندوو بکاته‌وه وه‌ک خوای گه‌وره
ه‌والی پئ داوین له کتیبه‌که‌ی داو پیمان گه‌یشتوه

﴿ الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم وهم ألوف حذر الموت ﴾
(ابن اسحاق) ده‌لینت : نه‌و قه‌ومه له ترسی نه‌خووشی‌یه‌کی
بلاوو کوشنده ه‌ل ه‌اتبوون وه‌ له شویننکی زه‌وی دا مابوونه‌وه
خوای گه‌وره پئ‌یانی فرموو : بمرن ، ه‌ره‌ه‌موویان ده‌ست
به‌جئ مردن ، پاشان سالان و سرده‌میکی زوریان به‌سهرچوو ،
(حزقیل) به‌لایاندا تی‌په‌ری و چووه‌سهریان که بیری

(١) سورة البقرة (٢٤٣)

لئ ده‌کردنه‌وه پاشان پئی ووترا : پیئت خۆشه‌خوای گه‌وره
زیندوویمان بکاته‌وه له‌به‌ر چاوت ؟ فهرمووی : به‌لئ ، پاشان
فهرمانی پئی کرا که بانگی ئیسکه‌کان بکات و داوایان لئ بکات
گوشت پپۆشنه‌وه و ئەندامه‌کانی له‌شیان هه‌مووی یه‌ک
بگیرته‌وه ، پاشان به‌فهرمانی خوای گه‌وره بانگی له‌ ئیسکه‌کان
کرد قه‌ومه‌ مردووه له‌ناوچوووه‌که هه‌موویان به‌یه‌ک جار وه‌ک
هه‌ستانی‌یه‌ک پیاو هه‌ستانه‌ سه‌ر پئی و زیندوو بونه‌وه (۲)

وه هه‌روه‌ها (اسباط) له‌ السدی له‌ (ابی مالک) وه هه‌روه‌ها له‌
ابی صالح له‌ (ابن عباس) وه له‌ (مره) له‌ (ابن مسعود) یشه‌وه
و له‌ هه‌ندئ هاوه‌لانی تریشه‌وه سه‌باره‌ت به‌ ئایه‌تی ﴿ اَلَمْ تَرَالِ
الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اَلُوْفٌ حٰثِرُوْا الْمَوْتَ فَقَالُ لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ
اٰحْيَاهُمْ ﴾ ده‌لئین : گوندیک بووه له‌ (داوردان) پینش (واسط)
نه‌خۆشی (طاعون) ی تیکه‌وت و زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که هه‌ل هاتن
و له‌ شوینیک نیشه‌جئ بوون ، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ گونده‌که‌دا
ما‌بوونه‌وه تیاچوون و ئه‌وانی تریش به‌سه‌لامه‌تی پزگاریان بوو
بۆیه‌که‌میان مردن له‌وه‌ نه‌خۆشی‌یه‌ پاشان که نه‌خۆشی‌یه‌که
(طاعون)) هه‌ل گیرا کۆتایی پئی هات گه‌رانه‌وه به‌سه‌لامه‌تی ،
بۆیه‌هه‌ندیکیان ما‌بوونه‌وه له‌ گونده‌که‌ و نه‌مردن ووتیان : گهر

(۲) قصص الانبياء قصة (حزقیل) ص ۴۱۷ .

نیمه ش وهك شه وانمان بگردایه ده ماینه وه و توش نه خوشیه كه
 نه ده بووین و نه گهر شه جار نه خوشیه كه مان تی هاته وه شه
 نیمه ش له گه لیا نندا هه لدین و گونده كه به چی ده نلین ، جار یكی
 تر نه و طاعونه هاته وه ناویان شه جار نریكه ی (۳۰،۰۰۰)
 هزارو شه ونده بوون هره موویان گوندیان به چی هیشت
 تاگه شته شیونکی فراوان^(۳) پاشان دوو مه لانیكه ت بانگی لی
 كردن یه کیکیان له خوارووی شیوه كه وه شه وی تریان له
 سه روی یه وه : بمرن ، پاشان هه موویان ده سه به چی مردن و
 تیاجوون و نیسكه گانیان مایه وه ، دوی شه پښه مبه ريك
 به لایاندا تی پهری و چوه سهریان شه ویش (حزقیل) بوو ، بیری
 لی ده كړنه وه و په نجه گانی ده نالوسكان به یه كتر ده ، دوی شه
 خوی گه وړه وه چی نارد بوی : شه ته ویت پیت ن پاشان بدهم چو
 زیندوویان ده كه مه وه ؟ ووتی : به لی ، تیورانی هه بیر كړنه وه
 (حزقیل) له قه وه كه سه رسو پمانی بوو له قودره تر خوی گه وړه
 ، پاشان پس ی ووترا : بانگ بكه ، بانگ كرد : شه
 نیسكه كان خوی گه وړه فرمانتان پس ده كات كه كویبنه وه
 ، تا وه كو وای لی هات نیسكه كان هه ندیکیان ، فرین بولای

^(۳) به زاروهی (افصح) هاتوه واته (فراوانی)

لاشه‌کانیان تاوه‌کو هه‌موویان بوونه لاشه‌یه‌کی ئیسکی ، پاشان
خوای گه‌وره وه‌حی کرد بۆ (حه‌زقیل) بانگ بکه ، بانگی کرد
ئه‌ی ئیسکه‌کان خوای گه‌وره فه‌رمانتان پێ
ده‌کات که گوشت بپۆشن ، پاشان ئیسکه‌کان گوشتیان پۆشی و
ده‌مارو خوین و پاشان ئه‌و پۆشاکانه‌ی که پێوه‌ی مردبوون
ئه‌وانیش دروست بوونه‌وه و چووه‌وه به‌ریان ، دوا‌ی ئه‌وه به
(حه‌زقیل) ووترا : بانگ بکه ، بانگی کرد : ئه‌ی لاشه‌کان
خوای گه‌وره فه‌رمانتان پێ ده‌کات هه‌ستنه‌ر هه‌موویان
هه‌ستانه‌وه .^(١)

(اسباط) ده‌لیت : (منصور) ده‌لیت له (مجاهد) ه وه ، خه‌لکه‌که
له‌کاتی زیندوو بوونه‌ویان و هه‌ستانه‌ویان دا وتوویانه
(سبحانک اللهم و بحمدک لا اله الا انت) ، پاشان گه‌راونه‌ته‌وه بۆناو
قه‌ومه‌کانیان به زیندوی ، ئه‌شیان زانی که له‌وه‌پێش مردبوون ،
وه په‌نگی مردووی و زیندوو بوونه‌ویان پێوه دیار بوو تاوه‌کو
کاتی ته‌واو بوونی ژیانیان هات و مردن .

وه له (ابن عباس) ی ه‌ی هاتوو که ژماره‌یان (٤,٠٠٠) هه‌زار
که‌س بووه ، وه هه‌ر له‌وه‌وه گنێراوه‌ته‌وه که ژماره‌یان (٨,٠٠٠)

^(١) قصص الانبياء ، قصه (حزقیل) ص (٤١٨) .

هزار کس بووه ، وه له (ابی صالح) وه ژماره یان (۹,۰۰۰) هزار کس بووه ، وه (سعید بن عبدالعزیز) ده لیت : (انهم كانوا من اهل اسرعات) وه (ابن جریر) له له (عطاء) وه ده لیت : نه مه پهنده ، واته : ثم بهسهراته پهنديکی پوونه اسهر نه وهی که خو پاراستن هیچ پښگری یه ک ناکات له بهر دم قه دردا ، وه ووتی (جمهور) ی زانایان له مه به میز تره که و تراوه .

(وقد رواه الامام احمد و صاحبنا الصحيح من د' یق الزهری ، عن عبد الحمید بن عبد الرحمن بن یزید بن الخـ. اب ، عن عبد الله بن الحارث بن نوفل ، عن عبد الله بن عباس) که عومری کوپی خه طاب دهرچوو بو وولاتی (شام) تاوه کو گشت به نه میری سهر بازه کان (ابو عبیده بن الجراح) و هاو پیکانی ، هه والیان پی دا که و نه خوشی کوشنده بلا و بو ته وه له شاری (شام) دا ، پاش پاویرژ کردنی امام عومر به مواجیر و نه نصاره کان بو چوونه ناو شاری (شامه) وه جیا وازیان هه بوو له چوو. و دابه زینی امام عومر بو ناو شار (عبد الرحمان بن عوف) سات پاش نه وهی دیار نه ما بوو له و کاته دا به هو ی نه نجامدانی هه ندی پیویستی خو یه وه ، ووتی : من لهم باره یه وه زانیاریم پییه ، گویم له و پښه مېهری خوا بووه فرموویته ی (نهگ) نه خوشی یه ک له شوینیکدا بلا و بو وه و ئیوهش له وی : یون دهر به چن

به‌مه‌به‌ستی ږاکردن لى ، وه نه‌گهر هه‌والتان پى‌گه‌یشت که‌له شوینیکدا هه‌یه نه‌وا مه‌چن بوى (امام عومه‌ر سوپاسى خواى کرد و پاشان گه‌ږایه‌وه و پویششت . وه هر له (امام احمد) وه : حدثنا حجاج ویزید المفتى قالا : حدثنا ابن ابى ذؤيب عن الزهرى ، عن سالم ، عن عبدالله بن عامر بن ربيعہ که عبدالرحمن کوږى عوف له شام بوو هه‌والى دا به امام عومه‌ر که له پیغه‌مبه‌رى خواى بیست بوو ، نه‌م دورد و نه‌خوشى‌یه سزایه‌ک بووه خواى گه‌وره نومه‌تانی پیشینانی پى‌سزا داوه ، نه‌گهر هه‌والتان پى‌گه‌یشت نه‌و نه‌خوشى‌یه له شوینیکدا بلاو‌بووه‌ته‌وه مه‌چنه نه‌و ناوچه‌یه وه نه‌گهر که‌وته شوینیک و نیوه ی تیا بوون لى مه‌ینه‌نه دهره‌وه به‌مه‌به‌ستی هه‌له‌اتن لى . ده‌لیت : امام عومه‌ر گه‌ږایه‌وه و نه‌چووه شام ^(۱)

(ابن اسحاق) ده‌لیت : ماوه‌ی مانه‌وه ی (حزقیل) له نیو (بنی اسرائیل) بومان باس نه‌کراوه و پاشان خواى گه‌وره کوټای به‌ژیانی هیناوه ، دواى وه‌فاتی (حزقیل) (بنی اسرائیل) نه‌و عه‌ده‌ی دابویان به خواى گه‌وره له‌بیریان کرد و خراپه‌کاری گه‌وره له نیوانیان د ابلابویه‌وه وپوویان کرده بته‌کانیان ، یه‌کیک له‌و بتانه ی ده‌یان په‌رست بتیک به ناوى (بعل) بوو ،

^(۱) واخر جاء من حديث مالك عن الزهرى بنحوه

پاشان خوای گه‌وره (الیاسی کوپی یاسینی کوپی فنحاصی کوپی العیزاری کوپی هارونی کوری عمران)ی بۆناردن .
 (ابن اسحاق) ده‌لێت: له‌وه‌ی که (وهب بن منبه) بۆی گێژاوه‌ته‌وه
 : له‌دوای (الیاس) (الیسع بن اخطوب) علیه السلام بووه جی
 نشینی و پیغه‌مبه‌ر بۆ (بنی اسرائیل)، والله تعالی اعلم
 پیغه‌مبه‌ر (الیسع) (علیه السلام)

خوای گه‌وره ناوی ئەم پیغه‌مبه‌ره‌ی بردووه له سوورته‌ی
 (الانعام) که ده‌فرمویت (و الیسع ویونس و لوطا، و کلا فضلنا علّا
 العالمین) ^۱ وه هه‌روه‌ها له سوورته‌ی (ص) دا ده‌فرمویت (واذکر
 اسماعیل و الیسع وذا الکفل، و کلا من الاخیار) ^(۲) ابن اسحاق ده‌لێت :
 ﴿ حدثنا بشر ابو حذیفة ، انبانا سعید عن قتاده ، عن الحسن . ،
 قال : له پاش (الیاس) (الیسع) ه له‌دوای هات: (علیه السلام)
 ماوه‌یه‌ک مایه‌وه و بانگی ده‌کردن بۆ لای په‌روه‌ردگار و ده‌ستی
 گرتبوو به به‌مه‌نه‌ج و شه‌ریعه‌تی (الیاس) وه ده‌تاوه‌کو خوای
 گه‌وره‌و پۆژی ته‌واو کرد پاشان جی نشین له‌ذاویاندا ده‌ستی
 پێ کرد و هه‌له‌ و تاوانی گه‌وره له‌ناویاندا بلای بۆیه‌وه ، وه
 زۆردار له‌ناویاندا زۆربوو . وه پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کوشت ،

^۱ سورة (الانعام) : ۸۶

^(۲) سورة (ص) : ۴۸

وپاشایه کیان تیایدا بوو ، زور دل په قه و ټینکار بوو ، ده لیت :
 نه وکسه سه بووه که (ذوالکفل) دادوهری بو کردبوو جا نه گهر
 ته و به ی کردبیت ، گه پابیته وه نه وا چوته به هه شته وه (محمد بن
 اسحاق) ده لیت : (الیسع بن خطوب) ة .

وه (الحافظ ابو بن القاسم عساكر) له (تاریخه) ده لیت :
 (الیسع) (اسباط) ی کوړی _ عدي) کوړی _ شوتلم) کوړی (افرثیم
) کوړی (یوسف) کوړی (یعقوب) کوړی (اسحاق) کوړی
 پیغه مبه ر (ابراهیم) ه ، وه و تراوه : کوړی مامی پیغه مبه ر
 (الیاس) ه علیهم السلام ، وه ده لیت : پیکه وه خو یان
 حه شار د ابو له شاخی (قاسیون) له ترسی پاشایه که له (بعلبک)
 پاشان له گه لیدا پوشتوه دوا ی نه وه که خوا ی گه و ره (الیاس) ی
 مراند (الیسع) له دوا ی هات بو قه و مه که ی خوا ی گه و ره کردی به
 پیغه مبه ر .

(ابن جریر) و غیره ده لیت : کاروباری بنی اسرائیل که و ته لیژی
 و که و تنه تاوان نه نجام دان و دهستیان کرد به کوشتنی
 پیغه مبه ران ، خوا ی گه و ره کو مه لیک ده سه لات دارو پاشایانی زال
 کرد به سهریاندا له بری پیغه مبه ران وه نه م ده سه لات دارانه که و تنه
 سته م و خوین ریژی به سهریانه وه ، وه هرو ه ها خوا ی گه و ره
 دوژمنانی دهره وه ی خوشیانی هرو ه ها زال کرد به سهریاندا ،

وه نه گهر بکه وتنايه ته جهنگ و کوشتار کردن شو تابوته ی
که له پاش (موسی) و (هارون) به جی مابوو که خوی گه وړه
(سه کینه) ی به هوی وه بو داده به زانندن شو تابوته یان ده برد
له گهل خو یاندا به هوی شو تابوته وه بهر که ته ی سر که وتنیان بو
ده سته بهر ده کرا ، وه کاتیک که له هندی جهنگدا له گهل نه هلی
(غزه) و (عسقلان) که به سهریاندا زال بوون ، د تر تابوته یان لی
سه ندن و له ده ستیان بویه وه ، کاتیک ، پاشای بنی اسرائیل
نه مه ی زانی له و سهرده مه دا ملی هات به لاداو مرد .

وه بنی ئیسرائیل به پی ی سهر و کار مانه وه وه مېرې بی شوان
تا کو خوی پهر و ردگار پیغه مېرینکی بو ناردن به ناوی
(شمويل) پاشان دا وایان لی کرد که پاشایه کیاز ، بو دیاری بکات
تا وه کو بجه نگین له گهل دوژمنه کانیاں دا ، (ابن جریر) ده لیست
کاتیب مردنه که ی (یوشع) کوپی (نون) تا نه ز کاته بوو که
خوی پهر و ردگار (شمويل بن بالی) بو ناردن که نه و ما و په
ده کاته (۴۶۰) سال ، وه پاشان (ابن جریر) یه که یه که ناوی شو
پاشایانه ی هیناوه که بوون به پاشا به سهر بنی اسرائیل وه .

پیغه مېر (شمويل) علیه السلام :

ناوي (شمويل) ه ره و تراوه (اشمويل) کوپې ، (بالي) کوپې (علقمة) کوپې (یرخام) کوپې (الیهو) کوپې (تهو) کوپې

(صوف) کوپی (علقمة) کوپی (ماحت) کوپی (عموصا)
 کوپی (عزریا) *

(مقاتل) ده لیت : له و مره سهی (هارون) ه ، وه (مجاهد) ده لیت :
 (اشمویل) ی کوپی (هلقا) یه ، وه له مزیاتر په چله کی
 نه هاتوه والله اعلم .

(السدی) گپړاوی یه ته وه اسناده له (ابن عباس) و (ابن مسعود)
 وه خه لکانیک له هاوه لآن وه ههروها له (الثعلبی) و جگه
 له ویش : یه کیک له زوردارانی (غزه) و (عسقلان) زال بوون به سهر
 بنی اسرائیل دا له و جهنگه دا پاش نه وه خه لکانیک زوریان له بنی
 اسرائیل کوشت وه خراپه یان له گهل نه وه کانیا ندا کرد زوریان ،
 پاشان پیغه مبه رایه تی وه ستا له ناویاندا له و هژی (سبط لای)
 یه که س دهر نه چو ته نها نافرته تیک نه بیت .

پاشان نه و نافرته زور پارایه وه له پیره و ردگار که واکوپیکی پی
 ببه خشی ، پاشان خوا ی گه وړه وه لای پارانه و که ی دایه وه ،
 کوپیکی پی به خشی و نافرته که ناوی نا (اشمویل) وه مانای
 نه م ناوه به (عبرانی) نه وه د به خشیت (اسماعیل) واته خوا ی
 گه وړه گوئی له دوعاکم بوو .

دوا ی نه وه ی گه وړه بوو دایکی ناردی بؤ په رستگا وه دایه
 ده ست کابرایه کی (صالح) ی کرد بؤ نه وه ی فیری خوا په رستی

و چاکه ببیت ، لای مایه‌وه ، دواى نه‌وهى ته‌واو پى گه‌یشت
و گه‌وره بوو شه‌ویك خه‌وتبوو ده‌نگيك له‌شوینيكي په‌رستگاه‌وه
بانگی لى كرد نه‌و یش به‌خیرا نه‌ناگا هاته‌وه و وای زانى كه
ماموستاكه‌ی بانگی ده‌كات بویه پى ووت : تو منت بانگ كرد
؟ نه‌ویش پى خوش نه‌بوو بترسى ووتى : به‌لى بخه‌وه
نه‌ویش خه‌وته‌وه پاشان جارى دوهم هر به‌ه‌مان شیوه و
جارى سى‌یه‌میش به‌ه‌مان شیوه ، (جبریل) بوو عله السلام
بانگی ده‌كرد پاشان هات بو لایى و پى‌ی فرموو : خواى
په‌روه‌ردگارت توى ناردووه بو قه‌ومه‌كه‌ت ، پاشان ، نه‌و
پووداوانه‌ی پووى دا له‌گه‌ل قه‌ومه‌كه‌ی كه خواى گه‌وره باسى
كردووه له قورئاندا .

خواى گه‌وره ده‌فرمویت ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْاِمْلَاءِ مِنْ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ مِنْ
بَعْدَ مُوسَى اِذْ قَالُوا لَنَبِيٍّ لَّهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ قَالِ هَلْ
عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اِلَّا تَقَاتِلُوْا ، قَالُوا وَمَا لَنَا اِلَّا نَقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ وَهَدْ اٰخَرُجْنَا مِنْ دِيَارِنَا ، وَاَبْنَانَا ، فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِنْهُمْ ، وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ، وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنْ اَللّٰهُ قَدْ
بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ، قَالُوا اَنْتَیْ يَكُوْنُ لَهٗ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اٰحَقُّ
بِالْمُلْكِ مِنْهٗ ، وَلَمْ يُوْتِ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالِ اِنْ اَللّٰهُ اَصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ
بَسْطَةً فِی الْعِلْمِ وَ الْجِسْمِ وَاَللّٰهُ يُوْتِیْ مَلِكَهٗ مِّنْ يَّشَآءُ وَاَللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ . و
قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنْ اٰیةَ مَلِكِهٖ اَنْ یَّاتِيْكُمْ التَّابُوْتُ فِیْهِ سَكِیْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ و

بقیة مما ترك ال موسى و ال هارون تحمله الملائكة ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين . فلما فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفة بيده ، فشربوا منه الا قليلا منهم ، فلما جاوزه هو والذين امنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت و جنوده ، قال الذين يظنون انهم ملائكة الله كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله و الله مع الصابرين ، ولما برزوا لجالوت و جنوده قالوا ربنا افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا و انصرنا على القوم الكافرين ، فهزموهم باذن الله و قتل داود جالوت و اتاه الله الملك و الحكمة و علمه مما يشاء ، و لولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض ولكن الله ذو فضل على العالمين (١)

زۆرىنه‌ى ئەهلى تەفسىر دەلێن : ئەو پيغه‌مبه‌رى قەومەى كە باس كراوە لەم ئايەتەتەدا (شمويل) ه ، ووتراوە : (شمعون) ه وە دەلێن : هەردووکیان يەك كەسەن ، وە ووتراوە : (يوشع) ه ، بەلام ئەمەيان زۆر دوورە لە راستى يەو بەو بەلگەيەى كە (امام ابو جعفر بن جرير) باسى كردووە لە (تارىخە) هكە، دەلێت : نىوانى مردنى (يوشع) لەگەڵ ناردنى (شمويل) چوارسەد و شەست سالى (٤٦٠) ...والله تعالى اعلم .

نه وهی لیژده دا مه به سته نه وهیه که نه م قه ومه پاش نه وهی جه نگ له ناوی بردون و فه و قانوونی و دوژمنان زال بوون به سهریاندا ، داوایان کرد له پیغه مبه ره که یان که سهر کرده یه کیان بو ده ست نیشان بکات بیته پیشه وای جه نگیان تا له دوا ی نه م پیشه وایه یانه وه جه نگ بکه ن و توله ی خو یان بکه نه وه ، نه ویش پی ی ووتن (هل عسیتم ان کتب علیکم القتال الا تقاتلوا ، قالوا وما لنا الا نقاتل فی سبیل الله) واته : چ شتیک ده بیته پیرگر تا کوشتر نه که ین (وقد اخرجنا من دیارنا و ابناننا) وه ده یان ووت : نیمه جه نگمان له گه ل کراوه و لیمان کوژراوه ، بویه پاسه نه وهیه بجه نکتن و پاریزگاری له نه وه کانمان بکه ین و نه و منالانه مان پزگار بکه ین که بی ده سه لات ما ونه ته وه له ژیر ده ستی دوژمناندا .

خوای گه وره ده فهرمیت (فلما کتب علیهم القتال تولوا الا قلیلا منهم ، و الله علیم بالظلمین) کاتیک مؤله ت و له سهریان نووسرا جه نگ کردن زوریان پشتیان تی کرد و خوای گه وره ش زانایه به سته مکاران ، وه هه روه ها له شوینی په پرانه وهی پووباره که ش باس کراوه که که میکیان نه بیت په ریونه ته وه له گه لیدا .

(وقال لهم نبیهم ان الله قد بعث لکم طالوت ملکاً) (الثعلبی) ده لیت : نه وه (طالوت) ی کوپی (قیس) کوپی (الفیل) کوپی

(حارو) کوپی (تحورت) کوپی (افیح) کوپی (انیس) کوپی
(بنیامین) کوپی (یعقوب) کوپی (اسحاق) کوپی پیغه مبه ر
(ابراهیم) ه علیه السلام

(عکر مه) و (السدی) و وتویانه : ئاو گنځربووه ! وه (وهب بن
منبه) و وتویه تی : (دباغاً) پیسته پاکه ربووه ، وه جگه له مانه ش
شتی تر و تراوه والله تعالی اعلم .

له بهر ئه مه ش بوو دهیان ووت : (قالوا انی یكون له الملك علينا
ونحن احق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال) واته چۆن ده بیئت بیئت
به ده سه لآت دار به سهر مانه وه کاتیک ئیمه له پینش تر و هه قتر
وايه بۆ ئیمه بیئت ئه وه ده سه لآت وه ئه وه سه روته زۆری نی یه ،
وه ئه وه شیان ده ووت کهوا (سبط لاوی) پیغه مبه رایه تی تیا بووه
و مولک و ده سه لآتیش له (سبط یهوذا) دا بووه ن وه ئه میش له
نه وه ی (بنیامین) ه و جیاوازه و ده ستیان کرد به قسه پی ووتنی
له ده سه لآت کیدا به سه ریاندا و وتیان : هه ق وایه بۆ ئیمه بیئت و
ئیمه له پیشتترین بۆ ده سه لآت و هه روها ئه وه شیان ووت کهوا
کا برایه کی کهم ده رامه ته وچۆن ده بی بکریته ده سه لآت دار

ووتی : (قال ان الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم
والجسم) ووتراوه : خوای گه وره وه حی کرد بۆ (شمویل) ه که
دریژی ئه وه که سه له ئاستی دریژی ئه وه عه صایه یه وه ئه گه ر هاته

لات نه وسهردهمه دهگورپنت له بهزیوی و نهوه کهسه دهبیته
 دهسهلات دار ، پاشان هه موویان دهرچوون و خویمان دهپیوا بهو
 داره و کهسیان بهناستی دریژی داره که نه دهبوون جگه له
 (طالوت) نه بیته ، دواي نهوهی که چوه لای (شمویل) کردی
 به دهسهلات دار و پاشا به سهر (بنی اسرائیل) ه وه و پیی ووتن
 : (ان الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم) ووتراوه :
 له باره ی جهنگه وه لیزان بووه ، وه ووتراوه به لکو له باره ی
 لاشه شه وه به (مطلق) ی (و الجسم) ووتراوه : دریژی ، وه ووتراوه
 : له جوانی دا ، وه دیاری به لگه کان نهوه یه که له هه موویان
 جواتر و زانادر بووه پاش پیغه مبهروکه یان علیه السلام (والله
 یؤتی ملکه مکة من یشائی) فله الحكم وله الامر والله سمیع علیم)^(١)
 (وقال لهم نبیهم ان آية مولکة ای یاتیکم التابوت فیہ سکینه من ربکم
 وبقية مما ترک آل موسى وال هارون تحملہ الملائکة ، ان فی ذلک لآية
 لکم ان کنتم مؤمنین) نه مهش بیهکیک بوو لهو بهر که تانه ی نهو
 پیاو ه چاکه کرا به پاشایان ، که بویمان بگه پنته وه وه نهو تابوته ی
 له دهستیان سه نرابوو له کاتی جهنگدا ، دوژمنانیان به وه له ناوی
 بردو بوون ، به هوئی نه مه وه سهر که وتنیان به دهست دهینا به سهر
 دوژمنه کانیاندا (فیہ سکینه من ربکم) ووتراوه : تاسیکی

^(١) ثابته نییه به لکو روته ی (ابن کثیر) ه

ئالتۇنى تىادا بوو كەسنىڭ پىڧەمبەرانى تىا شۇراو ،
 وەوتراو (السكىنه) وەك بايەكى توندى پۇشتوو وايە ،
 وەوتراو : شىۋەى پەسمەكەى وەك پشىلەيەك وابوو لەكاتى
 جەنگدا دەنگى لى بەھاتايە بەنى ئيسرائىل يەقىنيان دەبوو بە
 سەرکەوتن ، (وبقيّة معا ترك ال موسى وال هارون) وتراو :
 (كان فيه رضاء الالواحى وشىء من المن الذي كان نزل عيهم بالتيه)
 واتە : (ھەندى پاشماوۋى ئەو لەوھانەى تىا بوو كە خواى
 گەورە ئامۇڭگارى پىنمويى كردنى ئەو كاتە بۇ موسى كىرەبوو
 لەو لەوھانەدا ، لەگەل ھەندىك لەجۇرە گەزۇ لەو كاتەدا دابەزى
 بۇيان لەناوچەى (التيه) .

(تحمله الملائكة) واتە : مەلائىكەتەكان بۇتانى ئەمىنن ھەلىان
 گىرتووۋە وە ئىۋەش ئەو بەچاۋى خۇتان ئەيىنن بۇ نمونە
 پەندى خواى گەورە بەسەرتانەۋە بىت وە حوجەيەك بىت لەسەر
 راستى ئەۋەى پىتان دەلىم وەت ھەروەھا لەسەر راستى دەست
 نىيشان كردنى ئەو پىاۋە بەدەسەلاتدار بەسەرتانەۋە بۇيە
 لەدوايىدا دەلىت (ان في ذلك لآية لكم ان كنتم مؤمنين)

وتراو : كاتىك سىتەم كاران زال بوون و جەنگيان بىردەۋە و
 دەستيان گىرت بەسەر ئەو تابوتەدا كە زۇر مېارەك بوو چونكە
 سەكىنە ھەندى شتى ترى تىادا بوو كە پاشماوۋى مېارەك بوو

، ووتراره : هه‌روه‌ها (تورات‌ی تیا‌دا بووه ، پاشان که که‌وته ده‌ستیان خستیانه ژیر بتیک له‌و بتانه‌ی ده‌یان په‌رست له‌و خاکی خویاندا دوا‌ی نه‌وه‌ی که به‌یانیان کردوه ، تابوته‌که له‌سهر سهری بته‌که‌دا بوو نه‌وانیش خستیانه‌وه ژیر بته‌که پاشان پوژی دووم به‌همان شیوه تابوته‌که خرابوویه‌وه سهر بته‌که و نه‌وانیش خستیانه‌وه ژیر بته‌که‌یان‌ه‌وه ، دوا‌ی نه‌وه پوژی سینه‌م به‌همان شیوه و نه‌م پووداوه هر دووباره ده‌بوویه‌وه بویه به‌وه‌یان زانی که‌وا نه‌مه فرمانیکه‌و ویستی خوا‌ی که‌وره‌یه بویه له‌شاره‌که‌ی خویان بردیانه ده‌روه و له‌گون‌دیک له‌گون‌ده‌کانی خویاندا یان نا و پاشان توشی ده‌ردیک بوون له‌ملیاندا که نه‌مه‌ش هر به‌رده‌وام بوو کردنیانه سه‌روو چهرخی‌یه‌ک و به‌دوو مانگاوه په‌وانه‌یان کرده‌وه ، ووتراره : مه‌لایکه‌ته‌کان لسیان ده‌خورپن تاوه‌کو گه‌یشتن به‌ده‌ستی کو‌مه‌لێک له‌بنی ئیسرا‌ئیل که سه‌یریان ده‌کرد وه‌ک چو‌ن پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان پی‌ی را‌گه‌یان‌دن ، به‌لام خوا‌ی که‌وره زانی‌یه که چو‌ن مه‌لایکه‌ته‌کان هینایانه‌وه ، وه‌ظاه‌ری نایه‌ته‌که‌و تی گه‌یشتنی نه‌وه‌یه که مه‌لایکه‌ته‌کان هه‌لیان گرتبوو خویان ، والله اعلم گر چی نه‌وه‌ی یه‌که‌میان زو‌ربه‌ی موفه‌سرین گن‌راویانه‌ته‌وه .

(فلما فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفة بيده) ابن عباس و زوريه ی موفه سرین ده لئین : ئه و پووباره پووباری (ئه رده ن) بووه ، وه یه کيک له فهرمانه کانی طالوت بـو سهر بازه کانی ئه م پووباره بوو که ئه ویش فهرمانی پيغه مېهره که یان بووه و به فهرمانی خوی گه وره تاتاقی یان بکاتوه فهرمانه که ش ئه وه یه که مهر که س له م ئاوه بخواته وه له که لماندا نایه ت بو ئه و جه نگه ، وه که س شوینی ناکه ویت ، جگه له و که سانه ی که نایخونه وه یان که سیك له مشتیدانادا چیش ده که ن .

خوی گه وره ده فهرمونت : (فشربوا منه الا قليلا منهم) (السدی) ده لئیت : (جهنگاوهره کان) (۸۰,۰۰۰) هزار که س بوون ، به لام (۷۶,۰۰۰) یان له پووباره که یان خوارده وه و پاشان (۴۰۰۰) که سیان لی مایه وه .

وقد روى البخارى في صحيحه من حديث اسراىل وزهير والثوري عن ابي اسحاق ، عن البراء بن عازب قال : (نيمه ی هاوه لانی پيغه مېهر ﷺ گفتوگومان ده کرد له باره ی ژماره ی ئه و که سانه ی به شداری (بدر) یان کردبوو که ژماره یان وه ک ژماره ی ئه و که سانه بوون له گه ل (طالوت) دا له پووباره که په رینه وه ،

وئەنەوھى پەپىيەوھ لىگەلىدا تەنھا (۳۱۰) و شتىك زىاتر
باوھپدار بوون ، وھوتەي (السدى) كەفەرموويەتى ژمارەي
سەربازەكانى (طالوت) (۸۰۰) كەس بووھ (فيہ نظر) ، چونكە
خاكى (بيت المقدس) ي ئەو كاتە تواناي جىئ بوونەوھو
كۆبوونەوھى ئەم ژمارە سەربازەنىيە . . . والله تعالى اعلم .

خوای گه‌وره ده‌فهرمویّت (فلما جاوزه هو والذین امنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده) واته :خوځیان به بن هیڅو کم زانی وده‌ه‌روه‌ها نه‌وه‌شیان ږاگه‌یاند که توانایی به‌رگری و پووبه‌پووبونه‌وی دوږمنه‌کانیان نی‌یه ، به‌و ناسته‌ی که‌نه‌مان که‌من وه دوږمنه‌کانیان زوږن . (قال الذین یظنون انهم ملاقوا الله کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله والله مع الصابرين) واته : (جیگیری کردن و نازایه‌تی و شوږه‌سواری و 'ه‌لی باوه‌پرو وه‌نارام گر ده‌بن له‌سه‌ر ناخوځشی و نازارو نه‌شکه‌'جه .

(ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين) داوایان کرد له خوی گهوره که نارام گری و خو را گریان پی به خشی، واته خوی گهوره دایان بیوشیت به نارام گری و له سهره وه یان دایبزه زینیت تا دلّه کانیان جی گیر بیت و له پارای بکهوینت، وه کانیان جی گیر بکات له کاتی جهنگ دا، داوایان کرد که خو را گری ناردوه

ودره وه‌یان پی‌به‌خشیت وه سهرکه‌وتنیان بۆ بیت به‌سهر
 دوزمه‌کانیاندا ، (نه‌وانه‌ی باوه‌پناهیئن به‌خوا و نایه‌ته‌کانی)
 خوای گه‌وره پارانه‌وه‌که‌یانی وه‌رگرت و سهرکه‌وتنی پی‌به‌خشین
 بۆیه خوای گه‌وره ده‌فرمویت ﴿ فہزموہم بإذن اللہ ﴾ به‌هیز و
 وویستی خوای په‌روه‌دگار نه‌ک به‌کۆششی خویان ، وه به‌هیزو
 سهرکه‌وتنی خوای گه‌وره نه‌ک به‌هیزو به‌ژماره‌ی خویان ، که له
 کاتی‌کدا دوزمه‌کانیان له‌وپه‌ری ته‌واوی ژماره‌دا بوون ، وه‌کو
 خوای گه‌وره ده‌فرمویت ﴿ ولقد نصرکم اللہ ببدر وانتم اذلۃ ،
 فاتقوا اللہ لعلکم تشکرون ﴾ ^(۱)

خوای گه‌وره ده‌فرمویت ﴿ وقتل داود جالوت واتاہ اللہ الملک
 والحکمة وعلمہ مما یشاء ﴾ نه‌م نایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سهر نازایه‌تی
 (داود) کۆشتنیکی زۆر سهر‌شۆپ کردن کۆشتویه‌تی ، و
 سهر‌بازه‌کانی پی‌ه‌ل هاتن کردووه ، وه هیچ شتی‌ک له‌وه خوش
 تر نی‌یه که له‌جنگدا پاشاکه بکوژریت و به‌هۆیه‌وه ده‌سته‌کوتی
 زۆر ببیت و نازیان و پال‌ه‌وانان به‌دیلی بگیریئن ، ووشه‌ی
 په‌روه‌دگار بدریت به‌سهر بت و دارو ده‌سته‌که‌ی دا و هه‌ق و
 چاکه خوازی ده‌رکه‌ویت و بالا ده‌ست بیت .

(السدی) گڼپړاویه ته وه : که (داود) بچوکترینی کورې باوکی بووه ، که (۱۳) کوږ بوون ، (داود) له کاتی جهنگدا گوئی له (طالوت) بوو سهریازه کانی هان ددها بڼ کوشتنی (جالوت) و دهیووت : هر که س جالوت بکوژیت کچه که می دده می و هاو به شی ده که له دهسته لاکه مدا ، (داود) له سهر نامیری بهرد هاویشتن بوو که شاره زای په کی ته وای هه بوو تیایدا ، کاتیک که به پړوه بون ، بڼ جهنگه که له گه ل بنی نیسرا نیل دا گوئی له بهردیک بوو بانگی لی کردووه ووتی بمبه له گه ل خوتاد به من (جالوت) ده کوژیت ، نه ویش نه و بهرده ی هه ل گرت و پاشان بهر دیکي تر به هه مان شپوه بهردی سې هه میش به هه مان شپوه ، پاشان کاتیک هه ردو سوپاکه به یه که گه یشتن (جالوت) هاته ده ری و بانگی کردو (داود) چوو ده ری بڼ به لام (جالوت) پی ی ووت : بگه پړوهه پیم ناخو شه کوشتنی تو ، نه ویش ووتی : به لام من حه ز به کوشتنی تو ده که م ، پاشان هه رسن بهرده که ی خسته ناو نامیری برد هاویشتنه که وه و پووی کرده (جالوت) و بهرده کان هه رسن کیان بونه یه که بهردی سهخت ، پاشان بهرده که ی هاویشتن و دای به سهر (جالوت) داو کردی به دوو به شه وه سهری ، وه دوا ی دا (طالوت) به لینه که ی بڼ برده سهر و کچه که ی خوی پی داو له دهسته لاته که ی هاو به شی کردو (داود) بویه

پياو، ښى ناودارو خوشه ويست له ناو بنى اسرائيل داو تاراده يه ك
خوشيان ده ويست له (طالوت) زياتر، باس كراوه كه (طالوت)
حه سوډى پى ده برد تاواى لى هات چهند جار ده يو ويست
بيكوژى به لام ده سستى پى نه ده گه يشت ، زانا كانيان پى گرى
نهم كار هيان له (طالوت) ده كرد تاواى لى هات (طالوت) كه و ته
كوشتنى زاناكان به ناستيك زور كه م له زاناكان به زيندوى
مانه وه پاش نهمه (طالوت) په شيمان بووه وه و ته وبه ي كرد و
وازي له و خراپه كارى به هينا و زور ده گريا و ده چوه : ز گوږستان
نه وه نده ده گريا تا زهوى يه كه ي ته پ ده كرد ، پوژيك بانگ كرا له
گوږستان : نه ي طالوت .. نيمه ت كوشت كه زيندو بووين وه
نازارمان ده ده يت كه مردووشين ، له مه وه گريانه كه ي زيادى
كردو و دلى زياتر به پهروش و تنگ تر بوو ، پاشان ده گه را
پرسيارى زانايه كي ده كرد تا پرسيارى لى بكات كه ته وبه ي
وړده گيريتى و قبول ده بيت ؟ پى يان ووت : جا تو زانات
هيشتووه به زيندوى ؟ اتاوه كو نافرته تيكى خواپه رستيان پى
نیشان داو ده سستى گرت و له گهل خويدا بردى بو گوږستانه كه و
بو لای گوږى (يوشع) عليه اسلام ، ده لين : نافرته كه پاراپه وه
له خواى گه وړه تاوه كو (يوشع) هه ستايه وه له گوږه كهيدا ، وتى
: قيامه ت هاتووه ؟ نافرته كه ووتى : نه خير ، به لام نهمه

(طالوت) و پرسپارت لی دهکات ئایا تهوبه ی بۆ هیه ؟ نهویش ووتی : به ئی دهست بهرداری پاشایه تی ببیت و بپروات بجه نگیئت له پیناوی پهروه ردگاردا تاوه کو ده کوژدیت ، پاشان (طالوت) ده رچوو بۆ جیهاد کردن تاوه کو کوژا به مردووی گه پرایه وه .

دهسته لاته که ی بۆ (داود) به جی هیشت و خوی و (۱۲) کوپی ده رچوون بۆ کوشتار کردن له پیناوی خوادا تاوه کو کوژا ، ده لئین : نه وه یه که خوای گه وره ده فهرمویت ﴿ واتاه الله الملك والحكمة وعلمه مما يشاء ﴾ به م شیوه یه (ابن جریر) له (تاریخه) گنپراویه ته وه له پینگای (السدی ، باسناده) ، به لام له هه ندئ شتی دا تی پوانین (وانه بوون) هیه .. والله تعالی اعلم .

وه محمد بن اسحاق) ده لئیت : نهو پیغه مبه ره ی نیرا هه والی دا به (طالوت) که تهوبه ی لی وه رده گیریت ، نهو پیغه مبه ره ش (الیسع اخلوب) بوو ، وه هه روه ها (ابن جریر) گنپراویه ته وه ، وه (الثعلبی) باسی کردوه که هینانی بۆ لای گوپی (شمویل) و سه رزه نشتی کردوه ، له زه وی یه وه کردوه یه تی ، نه مه یان (انسب) تره . وه له وه ده چیت له خه ودا بویت که هه ستابیت ته وه له ناو گوپه که ی ۱. نه که به راستی هه ستابیت ته وه به زیندووی ، که نه مه ش موعجزه یه کی پیغه مبه رایه تی یه وه نهو ئافره ته پیغه مبه ر نه بوو .. والله تعالی اعلم ، (ابن جریر) ده لئیت : نه هلی

ژيان و به سهرهاتي پيغه مېرهان ﴿ حزقييل ، اليسع ، شمويل ﴾ [٢٧]

تهورات بانگه شهی نه وه ده کهن که ماوهی پاشایه تی (طالوت)
تاوه کو کوشتنی خوئی له گه ل کورپه کانیدا (٤٠) سال بووه ..
والله تعالی اعلم *

په ندو ناموژگاری

په ندی به سهرهاتي (حزقييل) عليه السلام :

له به سهرهاتي نه م پيغه مېرهو قه ومه که ی په ندی گه وړه ی تیا دایه
بو نه و که سانه ی دلّه کانیا ن هه رده م کراوړه یو په ندو ناموژگاری
نه و که سانه ی خوا ی گه وړه به فضل و پر حمی خوئی هی دایه تی
داون بو پړنگه ی باوه پړ پړنگای به خته وهری ، قه ومه که ی (حزقييل)
خوا ی گه وړه دهر دیک ی کوشنده ی تیا دا بلاو کړد بوونه وه جاله
به موی گونا هیان بوییت یان له بهر هه ر شتیکی تر بییت ، نه م
قه ومه دیا ره باوه پړیان به وه لاواز بووه که نه گهر خوا ی گه وړه
نه سیبییت له چاره هه ر ده بییت بییت . وایان ده زانی نه گهر
له و دی یه هه ل بیین نیتر کو تای ی نایه ت به ژیا نیان ، نامرن به لام
کاتیگ دهر چوون یه که م جار پاشان هاتنه وه دوا ی نه وه نه و
کو مه له که مه شی که ما بوونه وه نه وانیشیان هی نایه ناستی بو
چوونه که ی خو یان بو یه ووتیان گهر نه م طاعونه که هاته وه نا و
گونه که نیمه ش هه ل دین بو یه بروا خوشکانی باوه پړدار چاو
لی کردن دهر دیک ی سامنا که به تای به ت به بی زانیاری بی چاو

پژشني وه به داخه وه زوریکمان نیستا له موسلمانان توشي نه م
 دهرده بوین وه هندیکنمان چاولی کردنی کومه له گومراکان
 دهکون و قهوانی به تاله خانی نهوان لی دده نه وه ووشو
 زاراو هی جوړی نهوان ده لینه وه نه مه ناینی خوای گه وره یه و
 شتیکی تازه نی یه وه شتیکی نه ونده ه لوه شاو لاوازی یه
 تاوه کو بو چونمان وا بیټ که نه گهر ناوانه کین و ناوانه بین که س
 موسلمان نابیت یان ده لین ناین شیرین ده کین لایان ، باشه نایا
 ناین تاله ؟ ناین هووکهش و ناوه وه ی داپزاوه تا بویه بکریټ ؟
 پاش نه وه بو جاری دووهم طاعونه که بلاوبویه وه و هموان
 لدهست قهدهری خوای گه وره هل هاتن نه یان ده زانی ﴿ اینما
 تكونوا یلیریکنم الموت ولو کنتم فی بروج مشیده ﴾ پاشان که شتنه نه و
 شوینه به لام نه یان زانی که وا خویان به پیی خویان پریان کرد بو
 نه و شوینه ی رژیان تیایدا ته واو ده بیټ ، خوای گه وره
 فرموی بمرن دهست به جی مردن چونکه نه و پوچ و لاشه یه
 په روه دگار خوی خاوه نی یه تی و زیان سود بو نه و لاشه یه هر
 په روه دگار پیی ده به خشیت ، لای ده بات له سهری . نه مهش
 په ندیکه بو نیمه ی باوه پدار که خوای گه روه هموو شته کانی له

(لوقا المحفوظ) دا نویسیوه وهك ده‌فرمویت ﴿ الم تعلم ان الله يعلم ما في السموات والارض ان ذلك في كتاب ان ذلك على الله يسير ﴾ ^(۱) وه هه‌روه‌ها فی صحیح مسلم ، عن عبدالله بن عمرو بن عاصی رضی الله عنهما قال . قال رسول الله ﷺ ﴿ كتب الله مقادیر خلایق قبل ان یخلق السموات والارض بخمسين الف سنة ﴾ ^(۱) وه هه‌ر سونه‌تیکی پیغه‌مبه‌ری خواجه که‌کاتیك شتیك پوو نه‌دات نه‌لین (نه‌گه‌ر وامن بگردایه وانه‌ده‌بوو) به‌لکو ده‌بیئت بلین (قدر الله وما شاء فعل) نومه ووته‌ی پرواداره .

پاشان په‌ندیکی گه‌وره و به‌لگه‌یه‌کی تری نه‌ویه تایدایه که خوای گه‌وره مروّف ده‌مرینیت و توانانی زیندوو کردنه‌وه‌شی هه‌یه و زور ناسانه لای خوای گه‌وره هه‌ر نه‌وه‌نده خوای گه‌وره فرمانی کرد که بمن مردن و وه فرمانی کرد که زیندوو ببنه‌وه زیندوو‌بوونه‌وه ، وه خوای گه‌وره له‌به‌ر چاوی هه‌ندیك پیغه‌مبه‌ردا مروّفی مردووی زیندوو کردوته‌وه یان گیانی له‌به‌رانی تر که‌له‌م به‌سهره‌ته‌دایه یه‌کیکیانه‌وه هه‌روه‌ها به‌سهره‌اتی (ابراهیم) که بالنده‌کانی پارچه‌پارچه کردوو هه‌ریه‌که له‌سه‌ر کویریک داینان و پاشان خوای گه‌وره زیندوویی

^(۱) الحج : ۱۷۰ .

^(۱) رواه مسلم ، کتاب القدر ، ذکر حجاج آدم و موسی علیهما السلام

ژیان و به سهرهاتی پیغه مبه‌ران ﴿ حزقیل ، الیسع ، شمویل ﴾ ۳۰

کردنه وه ، یان به سهرهاتی (عیسا) علیه السلام که مردووی
زیندوو کردو ته وه ، به فهرمانی خوای پهره‌ردگار *

پاشان په‌ندیکی ترو سونه‌تیکی تر نه وه یه که هردهم بیر له
دروست کراوه‌کانی خوای گه‌وره بکهینه وه له و شوینه‌وارو
پاشمارو و قومه‌کانی ترو به سهرهات‌ه‌کانیان بیر بکهینه وه و
په‌ندی لئ وهر بگرین ، (حزقیل) وه که هه‌رو باورداریکی
پاسته‌قینه و پیغه مبه‌ران ئه‌ی پوانیه پاشمارو قومه‌که و
نیسه‌که‌کانیان وه زور پئی خوش بوو که خوای گه‌وره له‌بر
چاوی خویدا زیندوویان بکاته وه ، وه نه‌وش فه‌ذل و په‌حمیکی
خوای گه‌وره یه بو (حزقیل) علیه السلام که هه‌موایانی بانگ کرد
به فهرمانی خوای پهره‌ردگار و زیندوو بوونه وه ،

خوای پهره‌ردگار ده‌فرمویت ﴿ قل سیروا فی الارض فانظروا کیف
کان عاقیبة الذین کانوا من قبلکم ﴾ وه هردها ﴿ اعظکم بواحدة ان
تقوموا الله مثنی وفرادا ثم تفکروا ﴾ وه ئایه‌تی پیروز زوره له‌م
باره یه وه *

په‌ندی به سهرهاتی

(الیسع) علیه السلام

هردها له خویندنه‌وه‌ی کورتی به سهرهاتی (الیسع) علیه
السلام نه‌ومان بو دهرده‌که‌ویت که له سهرده‌میکی سته‌م و لادان و

تاوان کردن‌دا هاتووه وه خه‌لکی چاوپۆشن کردوه به‌زانپاری ناین ، وه خۆشی زۆر په‌یوه‌ست بووه به خواپهرستی و فرمان کردن به‌چاکه و پئی گری کردن له خراپه و وه هه‌روه‌ها ده‌ست به‌رداری شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خوای گه‌وره نه‌بووه ، وه‌کو هه‌موو پیغه‌مران نه‌رکی سه‌رشانی خۆیی نه‌نجام داوه .

ئێمه‌ی به‌روادار هه‌رده‌م ده‌بیئت بئی ئاگانه‌بین له‌شه‌ریعتی په‌روه‌ردگار وه ده‌بیئت په‌یوه‌ست بین پئی‌یه‌وه و له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کارانیش نه‌ترسین چونکه خوای گه‌وره پۆزی ده‌رو ژیان و مردنی دروست کراوه‌کانی به‌ده‌سته وه نه‌گه‌ر هه‌موو سه‌ره‌زوی کو‌یینه‌وه له‌ دژت ناتوانن زیانت پئی بگه‌یه‌نن مه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بیئت که په‌روه‌ردگار له‌ چاره‌ی نویسیبیئت ، وه کۆمه‌ک و سه‌رکه‌وتن هه‌رلای په‌روه‌ردگاره‌و هه‌موو کاروباره‌کانی تر .. باشه گه‌ر ئێمه ئه‌وه بیروباوه‌رمانه ئیتر بۆ ده‌بیئت ئاسان کارێ بکه‌ین له‌ حه‌رام کراوه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار (والعیاذ بالله) یان بۆ ده‌بیئت بچینه سه‌ر کورسی و له‌پال بئی باوه‌رماندا قسه‌ی ئه‌وان بکه‌ین یان بۆ ده‌بیئت هاوگیری خۆمان ده‌ربهرین بۆیان ؟ ئه‌ی نازاندن دۆستایه‌تی و دۆژمنایه‌تی له‌ پێناوی خوای گه‌وره‌دا به‌شیکه‌ وه‌ک هه‌موو به‌شه‌کانی تری بیروباوه‌ر؟ یان یان یان

تهنډا له بهر نه وهی خه لکی پیمان نه لټن (دروښن) و (شینت) و
(توندېرو) و (کونه پمرست) باشه وه لامتان چی به بڼو نه و
ووشه ناشیرینانه یه ی که به پيښه مېریان ده ورت ؟ نایا نیوه
به پریز ترو نازیز ترو نرخ دارن له پيښه مېری خوا بڼ گومان به
خولی ژیر پئی نابین نه ک خوی ، بویه براو خوشکانی باوه پدار
نه و که سانه ی به پراستی ده ستیان گرتووه به قورئان و سوننه ته وه
، قولی باوه پری بڼ هلمالن بڼ چا که خوازی و بلاو کردنه وهی نه م
نایینه پیروزه و نه فس و مال و کهستان پیاریزن له و ناگری
ناماده کراوه بڼ بڼ باوه پو ستم کاران ، کئی بڼ له وه ستم کار
تر بیت که هاو بهش بڼ خوا پریار دهادت و کئی بیت له وه
ستمکار تر بیت که هه ول دهادت ناین تمشنه ناکات ، له نه فس
و کهس و مالیاندا چی به چی ناکات ؟

بویه براو خوشکانی باوه پدار ناموژگاری خوم و نیوهش ده که م
به په یوه سست بوونی پراسته قینه وه به قورئان و لهر موده
پیروزه کانی پيښه مېری خواوه با هه موو سهرزه ویش لیتان زویر
بیت ، نه مه تهنډا پئی چاره سر کردنه بومان . بڼه و درده ی
که بلاو بوته وه تیاماندا وه خوا ی گهروه ده فرمویات ﴿ اطیعوا الله
ورسوله ﴾ وه هه روده ها باوه پمان ته و او نابیت تاره کو پيښه مېر
ﷺ نه کهین به که که م تا کاریش نه کهین به وهی هیناوی یه تی

له پوره دگار هوه پزگار مان نابيت و سهر فزان نابين (فلا ويريك لا
يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدون في انفسهم حرجا
مما قضيت ويسلموا تسليماً)

په ندى به سهرهاتى پيغه مېر (شمويل) عليه السلام :

له به سهرهاتى پيغه مېر (شمويل) عليه السلام دا په ندى
ناموژگارى زور به پيژى تى دايه سهره تا بردنى بولاى
ما موستايه كى خوا په رست تا وه كو پي چا كه خوازى و
په رستنى خواى گه وړه ببيت شتى كى چه سپاو له ناخى دا
نه مه ش چا كى دايكى بوو كه نافره تى كى له خواترس بووه ، بويه
خوشكانى باوه پردار بهم شيويه ده بيت به تهنگ په روره كړدن
و گه وړه كړدنې بوله كانيان هوه بن نهك هر به مندالى پوښاكى
ناشعرى و فيزى ووتى نابهجى بكرىنت وهك له م پوژگار دى
خوماناد گهر منداله كهت پوښاكى كى شعرى بپوشيت خلكى
دهلن (كهى وهختى نه ميه تى) نهى باشه وهختى پوښاك و
دياردهى گا ورو جوله كه يه تى ؟ نه و هيان خواى گه وړه لى پازى
نى به و نه مه شيان پوښاكى خوا په رستان و دا و ين پاكانه
، هره وها په ندى كى تر كه نه و هيه هر قومىك دهست بده نه
خراپه كارى خواى گه وړه چى سهره رزى و غيرت و بنه ماي
چاك هيه لى يانى دهسه نيته وه ، وهك بنى اسرائيل كه دهستيان

به خرابه‌کاری کرد خوای گه‌وره تابوته‌کی له‌ده‌ست کردنه‌وه که
خیرو به‌ره‌ک‌تی زوری تیادا بوو بویان پاشان تانه‌گه‌پانه‌وه و
خویان چاک نه‌کرد و هه‌ولیان نه‌دا ده‌ستیان نه‌که‌وته‌وه .

هه‌روه‌ها داواکردنی جیهاد کردن له خوای گه‌وره که کاتیک
مۆله‌تی دا پئی‌یان و که‌سیکی چاکی کرد به‌سه‌رؤکاریان پشتیان
له‌و داوایه کرد و بوونه سته‌مکار ، ئەمەش لەناو ئیمەدا رەنگی
تەواوی داوه‌ته‌وه ئەوه‌ی گرنگ نه‌بیت ئەمۆ لای زۆربه‌ی
موسلمانان هه‌ول نه‌داو تی کۆشانه بو گه‌پانه‌وه‌ی حوکمی
په‌روه‌ر دگار ، ئەمەش چاره‌سه‌ریکی تەواوی کێشه‌که‌مانه
که‌نه‌ویش جیهاد کردنه پیغمبر ﷺ ده‌فهرمۆیت ﴿ لا یفجؤا منه
الا من عرف دین الله ، فجاهد علیه بقلبه ولسانه ﴾ وه هه‌روه‌ها
خوای گه‌وره ده‌فهرمۆیت ﴿ الا تنفروا یعذبکم عذاباً الیما ویستبدل
قوماً غیرکم ولا تضروه شیئاً والله علی کل شیء قذیر ﴾ التوبه ۳۹

پاشان تا‌قی کردنه‌وه‌که‌یان له‌سه‌ر پوو‌باره‌که‌وه ده‌ست‌نیشان
کراوه پیغمبره‌که‌یان فهرمانی پئی کردن له‌و پوو‌باره نه‌خۆنه‌وه
چونکه له‌ناویان ده‌ره‌چن و نایان به‌ن له‌گه‌ل . زیاندا بو جیهاد
کردنه‌که ده‌لیم : جیهاد کردن و تی کۆشان ئارام گری‌یه‌کی
زۆری ده‌وینت هه‌روه‌ها په‌یوه‌ست بوون به‌فهرمانی خواو
پیغمبره‌که‌یه‌وه و له‌به‌ر چا‌وبوونی پادا‌شتر پۆژی دوا‌یه‌دا ،

و ده سهره ها موجد له كردنيان له گهال پيغه مېره كې خوياندا
له سهر ده ست نيشان كردنی (طالوت) كه خويان داويان
كردبوو و به لگه كې شياو نېبوو هم كه سه نه وه بووه دهيان ووت
بي دهرامه ته و له نه وه ي پاشايه تي نيه و قسه يان زور ده كرد ،
نه مه ش دهرديكه له زورماندا هيه بهرامبر نه و فرمان و پي
گريانه ي له نيسلامدا هيه خوي گوره دهرمويټ ﴿ ماكان
للمؤمن اذا قضى الله ورسوله امراً ان يوكون لهم الخيرة من امرهم ﴾
دهبيټ باوه پردار هيچ قسه يه كه نه كات له فرمان كردني خوي
گوره و پيغه مېره كې دا دهبيټ بلين (سمعنا واطعنا)

دهلنيم : هر كه س كه ميك چاوپوشن و زانياري ههبيټ چاك
دهزانيټ كه نه مېړ زوربه ي شته كاني گاور و جوله كه تياماندا
پهنگي داوه ته وه و پيغه مېره ﷺ ووتويه تي شوين نه وان
دهكه ون و چاويان لي دهكه ن بي گومانيش زوري كومه له كه مان
موفته لابه بهم دهرده وه ، داوا له خوي گوره دهكه ين بمان
پاريزنټ له نه خوشيانه و پاكمان بكاته وه له پهفتاري جاهلي و
پهفتاري گاور و جوله كه خوي گوره حشرمان بكات له گهال
باوه پرداران و چاكه خوازان و شه ميدان و پيغه مېره راندا و
له قيامه تدا ببينه هاوپي يان ، خوي گوره له تاوانه كانمان
خوش بيټ و نيسلاحي حالمان بكات ، يارمه تي دهرمان بيټ بو

همه موو کاريک که پښی خوشه و پښی پازي يه وه نه م نوسرا وهش
 ببيته تي شو يه ک بو پوژي دوايي و لښ مان وه ريگ بټ وه به چاوي
 خو مان پيشکه وتني پابووني ئيسلامي ببينين و خواي گوره و
 موسلمانان پاست بکاته وه له وه لانه ي ده يکن وه له ناي نه که يان
 شارمزا بکات و هموان کار به و شريعه ته بکين (انه سميع
 مجيب قريب) ۰

((و صلى الله وبارك على محمد وعلى آله وصحبه وسلم))

﴿ سبحانك اللهم وبحمدك أشهد ان لا اله الا انت

استغفرک وأتوب اليک ﴾

له بلاو کراوه کانی کتیبخانه‌ی (فاراک)

مافی له چاپدان و له بهر گرته وهی پارێزراوه

ژماره‌ی سپاردنی (٥٤) سالی (٢٠٠٠)

وهزاره‌تی روشنیبیری هه‌ریمی کوردستانی پی دراوه